

ПАРОХИЈСКЕ АКТИВНОСТИ

(протеклог месеца):

УПОКОЈЕНИ - ВЈЕЧНАЈА ПАМЈАТ:

- Мирослав Нешић
- Гојко Паић

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

за јул 2015.

- 05.07. - (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова
- 07.07. - **ЈОВАНДАН** (уторак) - Св. Литургија у 10:00 часова
- 12.07. - **ПЕТРОВДАН** (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова
- 19.07. - (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова
- 26.07. - (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова

ОБАВЕШТЕЊА

- **Недеља, 12. јул 2015.** - Прослава **ДРАЖИН ДАНА** у великој црквеној хали у **12:00 часова**
- Канцеларија ЦШО отворена је **УТОРКОМ, ЧЕТВРТОМ и ПЕТКОМ** од 9-12 часова

НЕДЕЉНИ

ЦРКВЕНИ ЛИСТИЋ

Ц.Ш.О. Св. Архангела Михаила - Торонто

SERBIAN EASTERN ORTHODOX CHURCH OF ST. ARCHANGEL MICHAEL CORPORATION

Српска Православна Црква Св. Архангела Михаила Корпорација

212 Delaware Avenue, Toronto, Ont., Canada M6H 2T1 Tel. (416) 536-8565

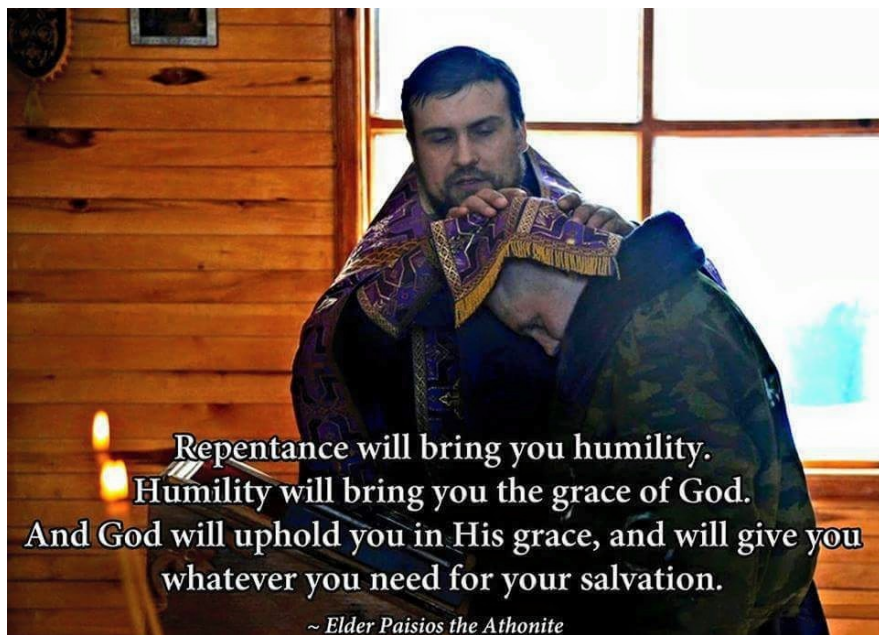
игуман Софроније Никић
416-536-8565

sv.archangeldelaware@yahoo.ca

<http://starchangeltoronto.com>

Преподобни Сампсон Странопри-

Овај светитељ рођен би од богатих и знаменитих родитеља у староме Риму, где изучи све светско знање тога времена, а посвети се нарочито науци лекарској. Беше Сампсон лекар милосрдан и безмездан, и даваше болесницима лекове и за тело и за душу, саветујући свакога да испуњава прописе вере хришћанске. Потом се пресели у Цариград, где живљаше у једном маленом дому, из кога расипаше на све стране, као сунце зраке светлости, милостињу, утеху, савет, наду, лек и, уопште, помоћ беспомоћним, и духовну и телесну. Чу патријарх за високе врлине овога човека и рукоположи га за свештеника. У то време разболи се цар Јустинијан Велики, и болест његова, по уверавању свих лекара, беше неискрива. Тада се цар помоли Богу, с великим усрђем, и Бог му откри у сну, да ће га Сампсон исцелити. И заиста, када цар сазнаде за Сампсона, дозвољава га у свој двор, и само што старац стави своју руку на болно место, цар оздрави. Па кад му цар нуђаше големо благо за то, Сампсон се захвали и не хте ништа примити говорећи цару: „О царе, имадох ја и злата и сребра и осталог имања, но све оставих ради Христа, да бих добио вечна блага небеска”. Но кад цар настојаваше да му нешто учини, Сампсон свети замоли цара, да му сазида један дом за убоге. У томе дому Сампсон је служио убогим као родитељ деци својој. Милост према убогим и немоћним била му је као природна. Најзад овај свети човек, сав испуњен силом и добротом небеском, упокоји се мирно 27. јуна 530. године и би сахрањен у цркви светог мученика Мокија, његовог сродника. По упокојењу своме Сампсон се више пута јављао онима који су га на помоћ призивали.

Питања и одговори

Питање: Зашто се православни свештенослужитељи одевају у чудне одежде на богослужењима? Зар ово не стоји у супротности са Христовим учењем о смирености?

Одговор: Сама идеја о онима који предводе јавна богослужења није непозната у Светом Писму, о чему се, на пример, може прочитати у Књизи изласка 28. и 29. глава. Тога ради, у готово свакој хришћанској традицији - православној, римокатоличкој и посебно протестантској - свештеници који предводе богослужење носе посебне одоре, мада не у истом "стилу". (Понекад је таква одора академског

порекла, више него строго литургијског; ипак, проповедник обучен у докторску одору не чини то из гордости или самољубља). Дакле, они који предводе јавно богослужење су "одвојен" носећи "посебне" одежде, специфичне за њихов позива, а не у циљу гордељивости и преузношења изнад верника.

Намера и циљ свештенства није да се "самоукрашавају", или да се уздигну "изнад обичних људи" попут судија који носе посебна црна одела или лекара који носе беле униформе због својих занимања. Док обављају своје службене дужности, судије и лекари облаче се у складу свога звања. Исто тако, свештеници на литургијским службама, носе специфичне одежде.

Свештене одежде, очигледно, нису исте као "секуларна" одећа и одела, у складу са чињеницом да православна хришћанска литургијска сабрања нису нека "секуларна" окупљања. Литургија је наше искуство и учешће у самом Царству Божјем, које тек треба да буде у потпуности откривено, али које је већ потпуно присутно овдје и сада у животу Цркве, у њеним богослужењима, и свештеним тајнама.